

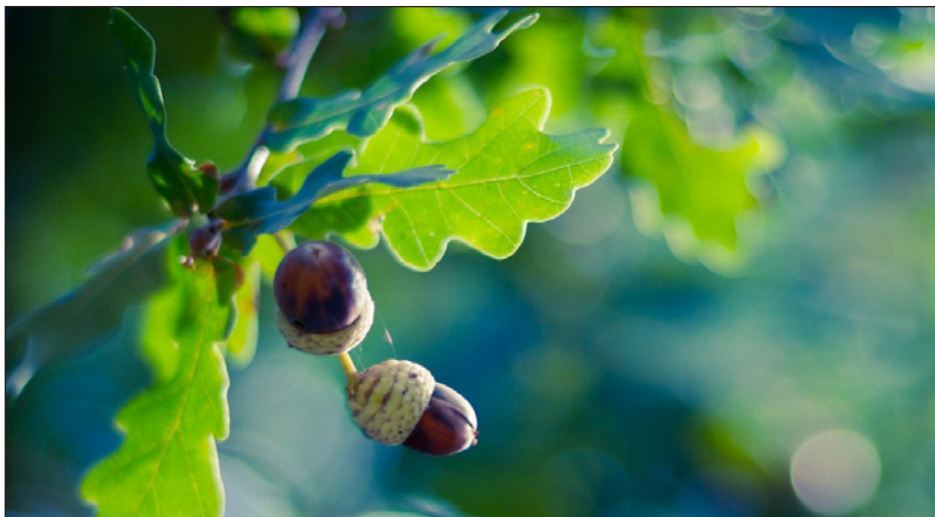
Madliena Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 289

2016. gada oktobris

Bez maksas

Izaugs, nobriedīs un atstās ozolu zīle, kura gatava lielajam un nezināmajam ceļojumam. Stāvēt pie ozola rudenī, var dzirdēt, kā tas paukšķ. Zīles cita pēc citas krīt zemē. Tas notiek pēkšņi un negaidīti. Un nekad precīzi nevar zināt, kad tieši. No malas skatoties, it īpaši vējainā laikā, tāds kā rudens salūts kopā ar krāsainām lapām kokos. Un viss traucas lejup. Zeme paņem atpakaļ, lai notiktu pārtapšana.

Atvadu un reizē pārmaiņu laiks. Atvadas ne vienmēr nozīmē skumjas, kas nāk tad, kad ir pretošanās kaut kam. Negribēšana atlaist. Bet ozols nobriedušu zīli, lai kā gribēdams, nenoturēs. Neko nevar noturēt, paturēt, noglabāt mūžīgi. Dabā tā iekārtots, ka visam ir jāparādās un jāpazūd, lai pārtaptu. Un to nevar apstādīnāt nekādi spēki. Rudens it kā izgaismo dzīves svarīgu likumu – viss mainās, viss paiet. Vienmēr tiek dota iespēja kaut kam jaunam.

Cilvēki ļoti mīl vasaru, bet, ja nebūtu rudens, ziemas un pavasara, tad būtu mūžīgā vasara, kura agri vai vēl ap-

niktu, jo kļūtu garlaicīgi – viens un tas pats. Citi gadalaiki dod iespēju vasarai kļūt tik īpašai un gaidītai. Ja ozolam zīles paliktu kokā, tad neaugtu jauni ozoliņi un īsā laika posmā tie iznīktu.

Bet jaunajam vienmēr tiek dota vieta, vienmēr. Tikai nez kāpēc cilvēkiem bieži vien ir lielas bailes no jaunā. Vai tāpēc, ka nezināms, vai tāpēc, ka uztraukumi – kā būs, kas būs? Kad atvadas, tad skumjas, kad pārmaiņas, tad bailes... Un tās it kā aizklāj citas iespējas, lai nāktu kaut kas jauns. Tāda kā pretošanās tam, kas neizbēgams, jo pārmaiņas, lai arī niecīgas, tās notiek ik mirkli.

Un vai nav tā, ka dzīve vienmēr saglabā savu noslēpumainību, jo nekad nevar precīzi zināt, kas un kā būs.

Ozols atvadas no savas zīles, lai dotu iespēju tai izaugt par līdzīgu viņam. Ja viss mainās, tad vienmēr būs iespējas. Vienmēr!

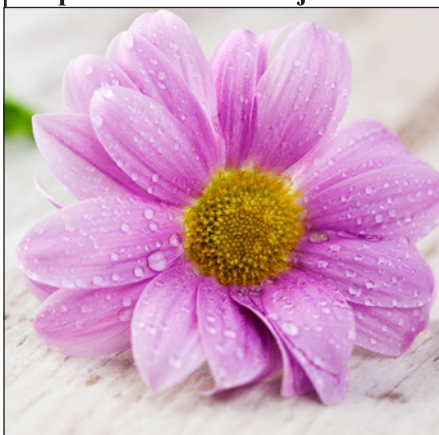
Lai Tev krāsains rudens!

Mareks Liepa

*Rotaļās ar salnām.
Neņem lietus lāses,
Jo drēgnajos rudens vakaros
To būs pārpārēm
No visām pamalēm.
Paņem vasaras kriptiņu kabatā,
Nēsā sev līdzī kā kastani,
Lai kāds nenoskauž
Tavu nebēdnīgo vieglumu,
Kad vēlā rudenī
Sirds sajūtīs
Kā zem soļiem čaukst kritušās
lapas
(Māra Bojāre)*

Apsveicam oktobra jubilārus

Marijanna Čakša	96
Pēteris Ikaunieks	75
Aivars Andriks	60
Jānis Cibulskis	60
Guna Kristjansone	55
Ingrīda Miglīņa	55
Andris Pūdnieks	50
Ilze Mazura	50
Agita Dadeka	50

Sportiskā pēcpusdiena „Lieliskais tētis”

Atzīmējot Tēvu dienu, 16. septembrī pirmsskolā „Taurenītis” organizējām sportisko pēcpusdienu „Lieliskais tētis”.

Šajā dienā sporta laukumu piepildīja četru – vecāko grupu bērnu priecīgie smieklī un sajūsmas gavīļi, jo bērni bija kopā ar saviem lieliskajiem, mīļajiem un stiprajiem tētiem.

Liels bija gandarījums par 37 dalībniekiem (starp tētiem bija arī vecākie brāļi, krusttēvi un vectētiņi).

Pēc svētku vadītājas, sporta skolotājas Aelitas Lazdiņas, uzrunas un iesildīšanās mūzikas ritmos visi dalībnieki devās uz „stacijām”, lai piedalītos dažādās aktivitātēs. Stafetē „Veļas knaģīši” bērni karināja uz auklām lakaķīņus, tos piespraužot ar knaģiem, bet tētiem šis uzdevums bija sarežģītāks, jo līdz veļas auklai vajadzēja lēkt ar kājām maisā. Interesants bija kopīgi zīmētais darbs „Mūsu mamma”. Te gan tēti vairāk palāvās uz bērniem, uz viņu zīmētprasmi, bet paši palīdzēja ar pamudinājumiem- „uzzīmēsim mammai skaistas kurpes..., kleitu...”

Kad šis darbiņš bija izdarīts, tēti devās iesildīt muskuļus, cilājot dažāda lieluma pildbumbas, lai pēc tam varētu celt bērnus, padodot tos kā „paciņas” no viena tēta rokām otra tēta rokās. Cik laimīgi bija bērni, jo viņus turēja stipras un spēcīgas rokas un viņi varēja justies kā putni – augstu pār tētu galvām!

Tomēr vislielāko jautrību sagādāja braukšana ar ķerrām, kad tēti vizināja bērnus un demonstrēja azartisku braukšanas stilu, jo ne jau katru dienu rodas iespēja vizināties ar šādu braucamrīku.

Vēl tētiem vajadzēja pārbaudīt savus spēkus, pūšot krāsainus balonus, lai tos dāvinātu bērniem. Svētku noslēgumā tēti saņēma medaļas, bērnu apsveikumus, bet bērni – gardus našķus un no tētiem – mīlestības papildītu enerģijas devu visām turpmākajām ikdienas gaitām.

Paldies visiem, kuri atnāca un piedalījās sportiskajā pēcpusdienā!

VPII „Taurenītis” vadītājas
vietniece izglītības jomā
Aija Simsone

Dzejas gadagrāmatas „Garā pupa” atvēršanas svētki

Šogad jau 8. septembrī Latvijā sākās Dzejas dienas. Pirmie to atklāja bērnu dzejnieki, kuri sarūpējuši gadagrāmatu „Garā pupa”. Uz atvēršanas svētkiem bija aicināti arī mūsu skolas skolēni Tince Mūrniece (9.kl.) un Rainers Kriškāns (10.kl.). Viņu aizsūtītie dzejoļi iekļauti jaunās grāmatas nodaļā „Sākums” kopā ar vēl 41 bērna dzejoļiem no visas Latvijas. Pasākumā dzeju lasīja vairāki pazīstami autori, piemēram, Uldis Auseklis, Leons Briedis, Māris Salēns u.c. Sarīkojumu vadīja dzejniece Inese Zandere. Pasākuma „varavīksni” uzzīmēja krāsainie baloni, spilgti veidotie zīmējumi uz ekrāna. Pirmo reizi bijām AB dambja Noasa radošajā darbnīcā. Interesanti.

Sarīkojuma noslēgumā godināja uzvarētājus, piešķirot 2 nominācijas – diplomu Atzinības pupa un diplomu Dižpupa. No 43 grāmatā publicētajiem autoriem vienpadsmit saņēma Atzinības pupas diplomu, divi – Dižpupas diplomu. Prieks, ka abi mūsu jaunie dzejnieki ieguva diplomu Atzinības pupa un vairākas jaukas pārsteiguma balvas. Foto viņi kopā ar dzejnieci un pasākuma žūrijas locekli Inesi Zanderi. Vēlam jaukus dzejoļus turpmāk, piedalīties konkursos, neapsīkt radošajai iedvesmai!

Skolotāja Silvija Tutāne

Vasaras naktī

Kad lietus naktī ļoti lija,
Zāle zaļāka tad bija.
Un, tik zaļu skatu redzot,
Gribējās to uzgleznot.

Gleznot skaisti, tā lai prieks,
Ota slīdētu kā nieks,
Krāsas visas kopā juktu,
No zāles ārā tauriņš mukt.

Notika tas viss man sapnī,
Kāds noslēpies bij caurā spainī,
Dziedāja tas klusu, klusu,
Laikam taisījās uz dusu.

Gleznošu es arī to –
Spaini pašu krāšņāko.
Ar nezināmo, kas tup iekšā,
Ar to, kas nestādās man priekšā.

Otas plīst, un krāsas šķīst,
Pāri jumtam ūdens līst,
Domas galvā manā klīst,
Laikam laiks man gultā līst.

Tince Mūrniece

Pieneņpūkas stāsts

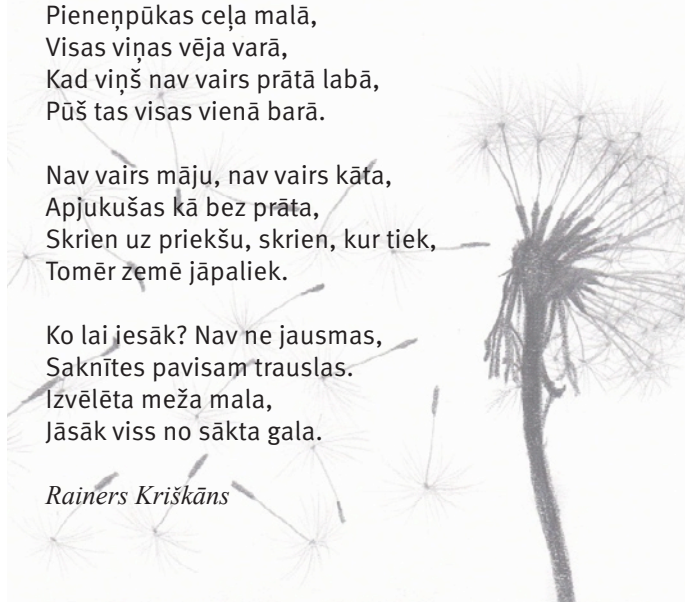

Pieneņpūkas ceļa malā,
Visas viņas vēja varā,
Kad viņš nav vairs prātā labā,
Pūš tas visas vienā barā.

Nav vairs māju, nav vairs kāta,
Apjukušas kā bez prāta,
Skrien uz priekšu, skrien, kur tiek,
Tomēr zemē jāpaliek.

Ko lai jesāk? Nav ne jausmas,
Saknītes pavisam trauslas.
Izvēlēta meža mala,
Jāsāk viss no sākta gala.

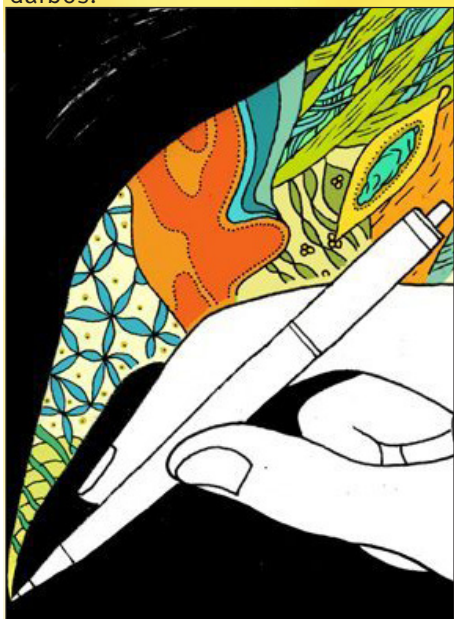
Rainers Kriškāns

Dzejas dienu noskaņās

Septembris ir Dzejas dienu mēnesis, kad vairāk runājam par dzeju, to lasām, analizējam un paši saceram. Madlienas vidusskolas skolēni, skolotājas Silvijas Tutānes un Vijas Jēkabsones mudināti, ir radījuši jaukus dzejoļus par augiem, dzīvniekiem, pasaku tēliem, Rīgu, Latviju. Ielūkosimies viņu darbos!

Ābola liktenis

Ābols krita zemē un sasitās,
Bet citi vēl kokā karājās.
Ābolīt's, nabadziņš, raudāja,
Jo pie pārējiem nokļūt viņš gribēja.
Pie citiem tomēr viņš netika,
Jo sastapa ļauno pamāti,
Kas no zemes to veikli pacēla
Un Sniegbaltītei aiznesa.
Un tālāk jau jūs zināt...

Undīne Dzene, 5.a kl.

Čaklais bebrs

Ai, tu, bebrīņ, dambi taisi,
Nevar zivis makšķerēt.
Visas zivis aizmukušas,
Kamēr skaļi strādāji.

Domīgs mājās eju es,
Kur tik čakls bebrs ir,
Ka bez zāģa un bez naglām
Tādu mūri uzcelt var.

Reinis Sedojs, 5.a kl.

Ciemiņš

Reiz ciemos nāca ezītis
Ar visu savu ģimeni
Pie manas omes namdurvīm,

Kur suņi viņus netraucēj'.

Tie nāca ciemos mieloties
Ar pienu un āboliem.
Mēs labprāt viņus cienājam
Un atkal viesos sagaidām.

Markuss Gulbis, 5.a kl.

Esmu kaķīts ļoti jauks,
Saimnieks par Muri mani sauc.
Garšo man gan piens, gan zivis,
Vēl jo labāk abi divi.

Emīls Zvirbulis, 6.a kl.

Kaķis vārdā slinkais Čīča
Nedod miera man ne brīža.
Dienā izguļ lielo miegu,
Vakaros mums dāvā prieku.

Tad, kad pavasaris nāk,
Kartupelis asnot sāk.
Grib tas ātrāk vagā tikt,
Savu spēku lietāt likt.

Ilgonis Vēzis, 6.a kl.

Manu senču radu raksti
Ieskrāpēti stenderēs.
Esmu kaķis garu asti,
Mūciet, peles, pacerēs!

Mazs asniņš lauž sev ceļu laukā,
To ļoti gaida saulīte jaukā.
Viņš izbrīnā paver acis plati,
Tam apkārt negaidīti skati.

Kad saulītes kļūst mums par maz,
Es lūdzu svecei dot gaismu.
Tad nav vairs skumji nemaz,
Ne domu drūmu un baisu.

Ziedonis Kārklīšs, 6.a kl.

Latvija

Nav mums kalnu grēdu augstu,
Nav mums aizu dziļu.
Mums ir Rainis, Aspazija,
Lāčplēsis ar lāča spēku,
Sprīdītis ar sirdi cēlu.

Mums ir lauki, meži,
Rokas sastrādātas.
Mums ir prāts un stipra griba,

Varam mēs un gribam darīt,
Savu zemi sevī turēt.

Ance Škutāne, 9.a kl.

Rīga

Rīga, Rīga, staltie torņi,
Sauls akmens, Gaismas pils.
Atspulgs Daugavā tik tīrs,
Gailis tornī vienmēr brīvs.

Trīs zvaigznes pāri skvēriem, ielām
Auto rūkoņai un dienas steigai.
Ļaužu nebeidzamās plūsmas soļi
Atbalsojas ik uz stūra.

Koncerti, izrādes, dejas –
Tas Rīgas vakara prieks.
Maestro mūzikas skaņas
Virmo un aizrauj ikreiz.

Vasaras tveices pašā vidū
Stāv tējas namiņš kanāla malā.
Tur apstājas laiks un ikdiena
Pārdomās par Rīgu seno.

Ance Ikauniece, 9.a kl.

Tava upe

Te, kur klauni dejo valsi,
Fejas izrāda savu balsi,
Te, kur migla samīļo kokus,
Te, kur bebri mētā lokus.

Šeit neparasta upe plūst,
Uz tās nav ledus, kuram kust.
Šeit pasaku rūķi sēnes stāda,
Un mošķi sūnu cirku rāda.

Upi neierobežo un neaiztur neviens,

Tā ir tik tīra un dzidra kā piens.
Protams, fejas upi tur rāmjos,
Nolikušas betona sienas sānos.

Tince Mūrniece, 9.a kl.

Esmu maza meitene lielā pasaulē,
Ir reizēm tik grūti iejusties tajā.

Es esmu maza meitene lielā pasaulē,
Kurš teica, ka viegli sevi pilnīgu veidot.

Esmu maza meitene lielā pasaulē,
No mazas es liela kļūšu un sevi pasaulei rādīšu.

Lorita Rutka, 9.b kl.

Kārtējā projekta realizācija biedrībā „Otrās Mājas”

Biedrība „Otrās Mājas” piedalījās Ogres novada pašvaldības projektu konkursā „Radoši – Aktīvi – Darbīgi – Izglītojoši – Ogres novadam!” („R.A.D.I. – Ogres novadam!”) ar projektu „Atskaties, pirms ej tālāk uz Latvijas simtgadi!”. Projekta mērķis – organizēt inovatīvu kultūras pasākumu jaunas kultūrvides veidošanai un jaunam pavērsienam biedrības „Otrās Mājas” darbībā.

Sagaidot Latvijas simtgadi, vispirms atskatījāmies uz jau padarīto, sveicām laba darītājus un kopīgi darinājām Madlienas pagasta pārvaldei uz Madlienas dienas svētkiem 22. jūlijā dāvanu, kuras veidošanā piedalījās 64 vietējie iedzīvotāji un viesi.

Lai īstenotu mērķi, projektu sākām maija beigās, kad jubilejas pasākumā vispirms kopīgi atskatījāmies uz biedrības 12 gadu darbības pieredzi, godinājām čaklākos, veiksmīgākos, tos, kas daudz devuši biedrības darbības attīstībā, īpaši radošajā jomā. Bija aplūkojama radošo darbu izstāde, albumos varēja iepazīties ar biedrības dzīvi 12 gadu garumā, uz ekrāna vērojām kopsavilkumu par katru biedrības darbības gadu, pie bagātīgi klātiem galdiem baudījām gastronomiskus labumus un priecājāmies par skaistiem, aizkustinošiem priekšnesumiem un kopā būšanu citam ar citu un draugiem.

Pasākumu vadīja Inga Lazdiņa un viņas meita Jogita. Ar tehnisko atbalstu mums palīdzēja „Odivi” centra dar-

binieks Mareks Liepa, bet fizisko un emocionālo atbalstu sniedza kultūras nama vadītājs Viesturs Lazdiņš. Lielākais paldies tomēr jāsaka Ogres novada pašvaldībai, kas piešķir projektam līdzekļus.

Pēc svinīgā pasākuma tekstilmāksliniece Edīte Lase iepazīstināja ar gobelēnu tapšanu, pielietošanu vēstures skatījumā un pēc tam praktiski palīdzēja tiem, kas vēlējās piedalīties unikālās dāvanas jeb Madlienas logo gobelēna tehnikā veidošanā. To bijām nolēmuši dāvināt Madlienas pagasta pārvaldei Madlienas dienas svētkos 22. jūlijā.

Gobelēna darināšana tika uzsākta 28. maijā biedrības 12 gadu jubilejas

pasākumā un turpinājās līdz 22. jūlijam. Veidot kolektīvu gobelēnu – tā bija inovatīva darbība, vēl nepiedzīvota mūsu novadā. Strādāt varēja arī piektdienās kultūras namā un biedrībā „Otrās Mājas”.

Tas bija eksperiments, un ne vienmēr viss veidojās, kā gribējām, jo katrs dalībnieks, kas pievienojās, nāca ar savu „rok rakstu”, bet mums bija jāveido viengabalains darbs. Piedzīvojām arī jauna radīšanu, ārdīšanu, pārtaisīšanu, līdz ieguvām to, kas bija pieņemams. Tas bija kopdarba radīšanas prieks.

Bija dalībnieki, kuri vēlējās būt klāt no sākuma līdz beigām, lai redzētu un darbotos visos tapšanas procesos. Vecums bija visdažādākais – no 4–82 gadiem. Piedalījās arī zinoši cilvēki, kuri labprāt dalījās pieredzē, bija tādi, kuri iedvesmojās un nesa rādīt savus rokdarbus, bija arī tālumnieki, kuri vēlāk interesējās pa telefonu, kā top un veidojas gobelēns.

22. jūlijā Madlienas dienas svētkos dāvana kopā ar pavaddokumentu, kurā bija fiksēti dalībnieku vārdi, foto un gobelēna tapšanas apraksts, tika svinīgi pasniegta pagasta pārvaldes vadītājam Ojāram Atslēdžiņam. Pašreiz gobelēns rotā pārvaldes mājas telpu un ir apskatāms visiem interesentiem.

Sagaidot Latvijas simtgadi, katrs var dot savu ieguldījumu, lai radītu ko jaunu un interesantu.

Projekta koordinatore Lilija Paegle

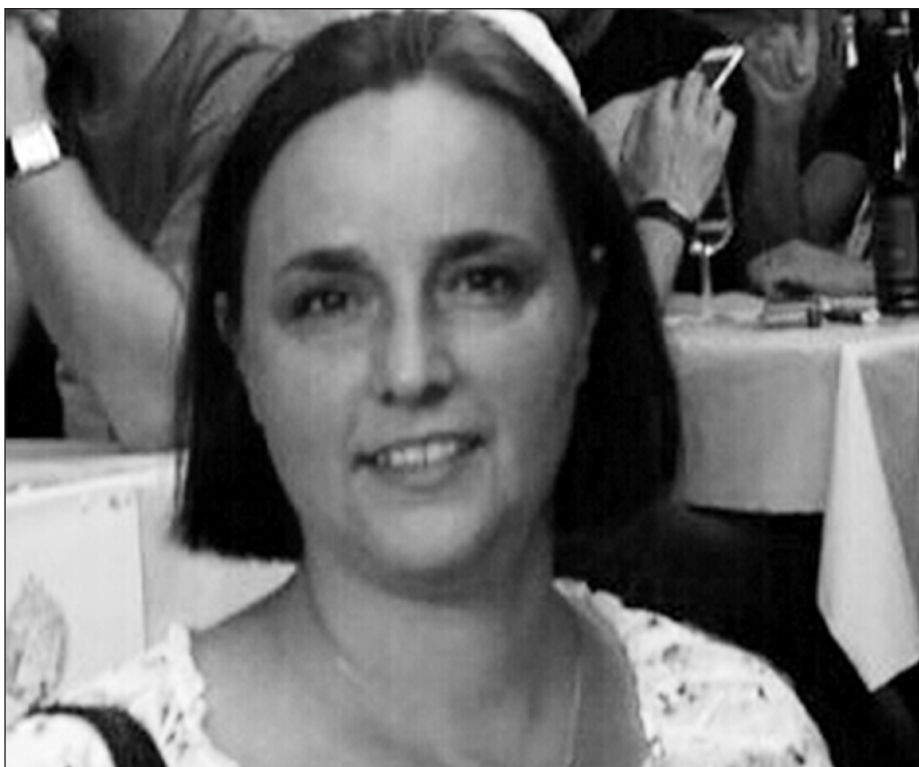

Turpinām iepazīstināt ar Madlienas vidusskolas absolventu atmiņu stāstiem, kas ir aizsākušies jau 2015. gada augustā. Šajā avīzes numurā jaukus vārdus skolai ir veltījuši Aiga Varga (vācu val. Warg, dzimusi Beitiņa), 19. izlaidums (1993. gads) un Andis Bičevskis, 12. izlaidums (1986. gads). Lai jauka un patīkama lasīšana!

Nekad nepadodies, ja gribi ko sasniegt!

Esmu Aiga Varga (vācu val. Warg, dzimusi Beitiņa), 19. izlaiduma absolvente (1993. gads). Madlienas vidusskolā sāku mācīties 1982. gadā, un manās atmiņās skolas gadi palikuši notikumiem bagāti. Jāteic, ka bērnības galvenie notikumi sākās jau Madlienas bērnudārzā, no kura maziem solīšiem devos uz skolu. Bērnudārza atmiņas un melnbaltās fotogrāfijas atgādina, ka bija tik daudz skaistu pasākumu, kuri sagādāja lielu prieku ne tikai bērniem, bet arī vecākiem (Salatēva gaidīšana, izlaidums...). Spilgti atmiņā palikusi dejošana un dziedāšana pie Valdas Jirgenas. Dejošana manai sirdij bijusi īpaši tuva arī visus turpmākos dzīves

gadus. Paldies un mīļi sveicieni visām audzinātājām (Lilijai Mūrniecei, Maldai Lapiņai u.c.)!

Dodoties uz skolu, 1. septembrī kā pirmklasniece biju ļoti uztraukusies, bet tajā pašā laikā jutos liela meitene. Ar asterēm rociņās gāju pie Dainas Līdakas, klases audzinātājas, kas sniedza pirmās svarīgās zināšanas tālākajiem mācību gadiem. Un, ja esi skolēns pie skolotājas D. Līdakas, tad tev ir jādejo. Te nu atkal es varēju darīt to, kas man ļoti patika, – dejojot tautas dejas. Bijām ļoti dejotāji, pat ļoti ļoti. Bieži piedalījāmies deju kolektīvu skatēs un izcīnījām pirmās vietas. Mums bija iespēja piedalīties arī visos Skolu jau-

natnes dziesmu un deju svētkos Rīgā, kuri notika, kamēr biju Madlienas vidusskolas skolniece. Mums visiem tas bija ļoti emocionāls notikums.

No 4. līdz 9. klasei mums bieži mainījās audzinātājas, jo bijām „traka” klase (sevišķi puisi). Algebras skolotājas Brigita Zukule un Aina Šrādere bija stingras un saprotošas skolotājas ar lielu pieredzi. Latviešu valodu un literatūru mācīja skolotājas Daira Putriča un Anita Tukiša – ļoti jaukas, jaunas, prasīgas. Viņas mēģināja panākt, lai slavenie latviešu rakstnieki un dzejnieki paliek mūsu atmiņā. Pirmā vācu valodas skolotāja bija Valda Jirgena, pēc tam Vija Funknere. Viņas, kā izrādās, ielika svarīgus pamatus manai tālākajai dzīvei – iemācīja pirmos vārdus un teikumus vācu valodā. Vēlāk šīs zināšanas ļoti noderēja, jo es nu jau 18 gadus dzīvoju Vācijā. Darbmācības stundas, kuras vadīja Valija Poļaka, bija interesantas ar zeķu adīšanu, svārku šūšanu un citiem rokdarbiem. Sevišķi patika darbmācības kabineta virtuvē gatavot ēst. Fizikultūras skolotājs Andris Šrāders piedāvāja apgūt dažādus sporta veidus, lai skolēni būtu sportiski un ļoti attīstīti – arī peldēšanu, distanču slēpošanu. Man ļoti, ļoti nepatika skriet garās distances... Krievu valodas skolotāja Klavdija Buša bija ļoti simpātiska, bet klusa, taču gana prasīga (Ļermontovs, Puškins, Tolstojš – ļoti svarīgi autori, kuru darbi katram būtu jāizlasa). Vēl noteikti nevar aizmirst ierindas skates, tās tika organizētas ar dziesmām un soļošanu. Bija liela intriga un nopietna sacensība – kura klase

(turpinājums 7. lappusē)

Nekad nepadodies, ja gribi ko sasniegt!

vislabāk nesoļos? Skolotājs Broņislavs Zukulis visus manus 12 skolas gadus bija skolas direktors un vēstures skolotājs. Kā direktors viņš bija tāds, kādam direktoram jābūt, – kārtīgs, stingrs, vienmēr uzvalkā. Kā vēstures skolotājs nebija nekādu problēmu. Labprāt gāju uz vēstures stundām.

Arī kartupeļu un akmeņu lasīšana sovhoza tīrumos bija interesantas, bet grūtas dienas, un tad nebija jāiet uz skolu un jāmacās! Ļoti laba ideja! Savukārt vasaras brīvlaikos bija jādodas uz skolu un jāpalīdz kopt skolas dārzu vai tīrīt telpas, lai 1. septembrī viss būtu tīrs un kārtīgs. Mācību gada laikā bija arī virtuves dežūras, kad bija jāpalīdz saklāt un nokopt galdus. Un dežūras pie zvana, ziņojot, kad stunda sākas un beidzas. Arī kolosālas dienas, jo nenotika mācības.

Līdz pat šai dienai palikušas prātā pārrunas par uzņemšanu vidusskolā. Sēdēja komisijā vairāki skolotāji, un tad viens no viņiem teica: „Mēs uzņemsim tevi, Aiga, vidusskolā, ja tu vairs nešpikosi!” Vidusskolas laikā mūsu klases audzinātāja bija Vanda Kalniņa. Stingra skolotāja, jo citādi mūs nemaz nevarētu savaldīt. Bijām 12 skolēni (10 meitenes un divi puisi), jautra klasīte, jo sākās pubertātes laiks un vajadzēja izmēģināt visādas lietas. Vanda Kalniņa bija arī mūsu ķīmijas un bioloģijas skolotāja. Ķīmijas lielā klase izskatījās kā laboratorija, un tajā vienmēr bija specifiska smarža, kuru vēl šodien spēju iztēloties. Bioloģijas kabinetā savukārt jutos kā botāniskajā dārzā. Skolotājai V. Kalniņai nebija viegli ar mums, dažām meitenēm. Bet kopumā trīs vidusskolas gadi palikuši gaišā atmiņā, kaut gan bija arī ļoti daudz jāmacās.

Pēc vidusskolas beigšanas sāku mācīties Rīgā par medmāsu LU P. Stradiņa medicīnas koledžā. Pēc profesijas iegūšanas tur arī kādu laiku strādāju. Man vienmēr gribējās darboties medicīnas jomā, laikam jau tāpēc, ka mamma strādāja par ārstu un man patika, ka medmāsas pie mammas slimnīcā palīdzēja slimniekiem ar špricītēm, tabletītēm. Es labprāt strādāju „Stradiņos”, bet diemžēl nepietika naudiņas visam, kas bija nepieciešams un ko gribējās. Tad nu sāku strādāt vēl citā slimnīcā nepilnu slodzi, bet man vairs nebija viegli. Naudas nu pietika līdz mēneša beigām, bet es biju ļoti nogurusi, iekaisa acis. Mamma redzēja, ka man neklājas labi, un sacīja, ka viņa esot no kādas paziņas dzirdējusi par nopietnu firmu, kura meklē auklītes bērniem Vācijā. Es pieteicos. Pirmajā brīdī biju uztraukusies, bet pozitīvi. Bažīgu darīja tas, vai derēs vācu valodas zināšanas. 1998. gadā aizbraucu uz Vāciju. Trīs gadus nodzīvoju vienā ģimenē, kur auklēju puisīti. Ļoti ātri iemācījos vācu valodu, jo zēns ar mani daudz runāja. Šajā laikā iepazinās arī ar savu vīru, ar kuru esam precējušies jau 15 gadus. Mums ir divi bērni – Toms, kuram ir 10 gadu, un Paula, kurai ir 5 gadi. Pēc auklītes darba gadiem pārliku Vācijas medmāsu profesionālos eksāmenus un nu jau 12 gadus strādāju par medmāsu slimnīcā Vīsbādenē. Joprojām man ļoti patīk šī profesija un uz darbu eju ar prieku.

Katru gadu vasarā ar ģimeni braucam uz Latviju, uz Madlienu, uz manu vecāku mājām „Steķiem” satikt visus, kas man ir svarīgi. Maniem bērniem un vīram ļoti patīk Latvijā un sevišķi „Steķos”. Omītes lielais dārzs ar garšīgajiem gurķiņiem, tomātiņiem, zir-

nīšiem... Opītis un mans brālis Jancis izvizina Tomu ar traktoru. Paulai savu kārt ļoti mīli ir kaķīši un sunītis. Man un manai ģimenei tā ir paradīze. Vecmammai februārī apritēs 90 gadu, bet viņa vēl ir tik aktīva – var pat pieveikt manu dēlu galda spēlēs! Viņa daudz atceras no maniem bērnības laikiem, kad mēs ar brāļiem visus brīvlaikus pavadījām pie viņas „Steķos”. Un vēl, protams, ja esmu Latvijā, obligāti ir jāapciemo manas piecas draudzenes no Madlienas skolas gadiem. Šīs satikšanās ir ļoti svarīgas. Tad daudz atceramies un runājam par klases biedriem un skolotājiem, daudz smejamies par interesantiem skolas laika starpgadījumiem. Mēs, piecas meitenes, atkal satiksimies 2017. gada oktobrī Madlienas vidusskolas 45. dzimšanas dienā.

Varu no savas pieredzes teikt vienu – nekad nepadodies, ja ļoti gribi kaut ko sasniegt! Tu noteikti sasniegsi! Man visādi klājās Madlienas skolā un arī ar iedzīvošanos Vācijā, bet, ja apkārt ir uzticami draugi un ģimene, kas tevi uzmundrina grūtos brīžos, tad viss ir iespējams. Ja cits citam palīdzam, tad varam sasniegt arī šķietami nesasniedzamo.

Es vēl Madlienas vidusskolai tikai pašu labāko! Ko tik Madliena tagad bērniem nepiedāvā – lasīju Madlienas avīzītē, ka ir gan mākslas un mūzikas skola, gan sporta pulciņi un citas aktivitātes! Tas skolēniem ir ļoti svarīgi, lai varētu atklāt savas spējas dažādos virzienos. Paldies visiem skolotājiem par pacietību, pretimnākšanu un, protams, arī par stingrību. Mana skola ir vislabākā skola pasaulē! Tiekamies 2017. gada rudenī!

Aiga Varga (Warg, dzim. Beitiņa)

Skolas gadus atceros ar prieku

Manas bērnības takas vijās Plāteres pusē. Esmu pilntiesīgs plāterietis un par tādu sevi uzskatu arī šodien. Bērnība bija saulaina un gaiša, dzīvoju Saules ielā, kas, pilnībā atbilstot savam nosaukumam, atrodas pretim Plāteres pilskalnam. Te ar mani kopā auga draugi Andris, Ģirts, Ainis, Normunds, Valters, un visi viņi bija Liepiņi. Tajā laikā bijām ļoti darbīgi, un mūs intere-

sēja dažāda veida tehnika. Sākumā tie bija velosipēdi, bet vēlāk – mopēdi un motocikli. Strādājot padomju saimniecības „Madliena” biešu vagās un vēlāk siena pļavās, mēs bijām ļoti mobili. Šis darbs tika arī pienācīgi atalgots, un par nopelnīto naudu mums ar brāli Edvīnu atļāva pirkt sev tīkamo, proti, lenšu magnetofonu „Majak”, mopēdu „Rīga-11” un dažādas citas tam laikam

ekskluzīvas lietas. Tas „cēla” mūsu pašvērtējumu un dzīves līmeni, un galvenais – mēs sapratām, ka visu var iegūt ar cītīgu darbu. Uzskatu, ka darbaudzināšanai bērnībā ir liela nozīme.

Man bija privilēģija neapmeklēt bērnudārzu, un skolas gaitas aizsākās piecu gadu vecumā „ābečniekos” jeb sagatavošanas klasē. Šo posmu atce-

(turpinājums 8. lappusē)

Skolas gadus atceros ar prieku

ros kā mierīgu un klusu, jo klasē bijām tikai „mājas bērni”. Satiekot no bērnu dārza atnākušos klases biedrus, bija zināms satraukums, bet ar laiku pieradu pie kņadas, kura valda, ja klasē ir 32 skolēni. Mūsu brīnišķīgā un stingrā klases audzinātāja Leonora Atslēdziņa ar visu labi tika galā un paguva iemācīt paredzēto mācību vielu. Skolas pirmos septembrus atceros ar ļoti garām gladiolām – apmēram manā augumā. Tās audzēja mamma un deva līdzī uz skolu. Vēlāk gan šīs gladiolas palika īsākas, laikam es augu garāks.

Pirmā audzinātāja Leonora Atslēdziņa bija stingra, bet ļoti sirsnīga, mīļa un taisnīga skolotāja. Klasē bija tikai astoņas meitenes un pārējie zēni, kuri bija tiem laikiem diezgan trakulīgi. Skolotājas vadībā piedalījāmies visos skolas pasākumos. Labi atceros ierindas skates, kur mūsu galvenie konkurenti bija gadu jaunākie – skolotājas Dainas Līdakas audzēkņi. Tā pagāja mūsu oktobrēnu laiks. Bija tādas dienas, kad audzinātāja ieradās klasē ļoti, ļoti skaista, tas liecināja par to, ka viņai vakarā būs teātra izrāde. Skolotāja

bija galvenā aktrise Madlienas kultūras nama dramatiskajā kolektīvā.

Pamatskolas laiks saistās ar klases audzinātāju Oskaru Siliņu, kurš bija ģeogrāfijas un darbmācības skolotājs, interesants un atraktīvs. Atceros, kā viņš mums mācīja dziesmu Jaungada pasākumam, jo bija aktīvs Madlienas kultūras nama kora dziedātājs. Jauks bija divu dienu pārgājiens ar teltīm gar Abzes upi, tad viņš mācīja, kā rīkoties gadījumā, ja peldoties ierauj atvarā vai esi noguris un netiec malā. Vērtīga pamācība visam mūžam.

Piektajā klasē mūs audzināja skolotāja Ruta Jēkabsons, meiteņu darbmācības skolotāja, klusa, mierīga kā vecmāmiņa, daudz laika pavadījām pie viņas klasē. Varbūt meitenēm tur bija mazliet interesantāk, bet mums, zēniem, bija konstruktori, ar kuriem varējām darboties brīvajā laikā.

Sākot ar sesto klasi, audzinātājs bija Andris Šrāders, viens kārtīgs fiziklūras skolotājs ar labi nostādītu balsi un lielisku klavierspēles prasmi. Man ļoti patika, ka stundas sākumā skolotājs uz klavierēm spēlēja maršu un tā pavadījumā mēs soļojām. Klavieru pa-

vadījums skanēja arī rīta vingrošanas nodarbībās pirms mācību stundām. Līdzīgi kā visi manas klases audzinātāji, arī Andris Šrāders aktīvi piedalījās Madlienas kultūras nama pašdarbībā, spēlējot estrādes orķestrī un esot deju kolektīvu koncertmeistars. Mēs, skolēni, piedalījāmies daudzās sakopšanas talkās, vairāk pie stadiona apkārtnes. Atminos, kā stādījām egles stadiona malās. Tās tagad jau ir nozāģētas, jo nebija vēlamas stadiona jaunajam segumam.

Aktīvi darbojos visus skolas gadus, nebiju liels sportists un teicamnieks, vairāk – mākslinieks. Man vienmēr patika zīmēt. Ja vajadzēja, to darīju, noformējot gan klases, gan skolas pasākumus. Vidusskolas gados piedalījos radiomezglā un diskotēkas „Sisegale” darbībā. Skolas gadus atceros ar prieku tāpat kā savu saulaino bērnību, galvenais, ka tajā laikā mums mājās un skolā iemācīja cieņu citam pret citu, pret skolotāju un vecāku cilvēku. Tās šobrīd ļoti pietrūkst mūsdienu sabiedrībā.

Beidzot vidusskolu 1986. gadā (12. izlaidums), iestājos Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikumā, jo mana izvēlēta arhitekta profesija un karjera beidzās Tehniskās universitātes matemātikas eksāmenā. Bija arī dienests padomju armijā, un tehnikumu beidzu kā kultūras darbinieks – pašdarbības pūtēju orķestru diriģents ar saksofona skolotāja kvalifikāciju. Pirmos piecus gadus pēc tehnikuma beigšanas strādāju Skrīveru kultūras namā, vēlāk Madlienas kultūras namā kā mākslinieciskās daļas vadītājs. Paralēli sāku strādāt Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā kā saksofona un klarnetes skolotājs. Vēlāk Elita Atslēdziņa mani uzaicināja strādāt Madlienas vidusskolā par mājturības skolotāju, neklātienē beidzu Latvijas Lauksaimniecības universitātes Tehniskās fakultātes Izglītības un mājaimniecības institūtu ar mājturības un vizuālās mākslas skolotāja kvalifikāciju. Šobrīd strādāju Madlienas vidusskolā kā mājturības skolotājs. Dziļi sirdī esmu savas dzimtās skolas patriots. Novēlu skolai izturēt visas izglītības sistēmas reformas un saglabāt savu identitāti mūsdienu pasaules globalizācijas laikmetā.

Andis Bičevskis

SPORTISKI VESELĪGĀ NEDĒĻA VPĪI „TAURENĪTIS”

Jau otro gadu Eiropā septembra mēnesī tiek organizēta Eiropas Sporta nedēļa. Tās mērķis ir veicināt sportošanu un fiziskās aktivitātes un radīt izpratni par to daudzajām priekšrocībām. Sportot tiek aicināts iesaistīties ikviens iedzīvotājs. „Cilvēki Latvijā joprojām ir nepietiekami fiziski aktīvi – katrs trešais no iedzīvotājiem sportiskām aktivitātēm nepievēršas vispār. Mazkustīgums ir izaicinājums visā Eiropā. Tāpēc Eiropas sporta nedēļa tika organizēta ar mērķi mainīt mūsu attieksmi un paradumus un kļūt kustīgākiem – iemācot to bērniem agrā vecumā ģimenē, pēc tam bērnudārzā un skolā, mudinot domāt par savu strādājošo fizisko aktivitāti uzņēmumos un visbeidzot radot labvēlīgus apstākļus arī pilsētvidē. Aktīvam, kustīgam dzīvesveidam jākļūst par mūsu ikdienu, jo tas ne tikai uzlabo veselību, bet arī veicina darba spējas, iemāca disciplīnu, uzlabo kopējo dzīves kvalitāti.” Arī mūsu iestādē bērni un pieaugušie tika aicināti laikā no 19. līdz 23. septembrim piedalīties dažādās sportiskās aktivitātēs.

• Pirmdienā notika Eiropas sporta nedēļas atklāšana ar rīta rosmi PII zālē.

• Otrdienā – kāpņu pakāpienu skaitīšana, kur ikviens skaitīja, cik kāpņu pakāpienus dienas laikā ir „pieveicis”.

• Trešdienā – barjerskrējiens un sportiskās aktivitātes bērniem.

• Ceturtdienā – pārgājiens uz Ozolu birzi, kur varēja lasīt Dabas grā-

matu, pasēdēt Mežziņa krēslā un baudīt dabas skaistumu.

• Piektdienā notika „Olimpiskā diena 2016”.

Lai popularizētu olimpisko kustību, veselīgu dzīvesveidu un godīgas spēles principus sportā, 23. septembrī notika „Olimpiskā diena 2016” ar devīzi „Padod bumbu”, jo tā bija veltīta Olimpiskā sporta veida – volejbola popularizēšanai. „Taurenīti” pasākums iesākās plkst. 10.00 ar kopīgu Olimpisko rīta vingrošanu, kurā piedalījās bērni un darbinieki. Visi dalībnieki kārtīgi izstāpījās, izlēkājās un iesildījās sportiskajām aktivitātēm. Uz mūsu Olimpisko dienu ieradās Papagailis (Vīnita Mūrniece) ar savām karsējmeitenēm no Rio Olimpiskajām spēlēm un vēlējās sportot kopā ar bērniem. Papa-

gailis bija nokavējis pašu sākumu – iesildīšanos. Viņš vēlreiz iesildīja visus ar atraktīvu deju brazīļu ritmos. Kad visi bija izkustējušies kopā ar Papagaili, devās pa stacijām veikt sportiskās aktivitātes. Stafetē „Tenisa karote” bērniem bija jānotur tenisa bumbiņa karotē, nesot to noteiktu distanci. Savukārt stafetē „Ķengurs lec” jānoturas uz lielās ragu bumbas un jāvirzās uz priekšu. Liela jautrība notika uz volejbola laukuma aktivitātē „Serve pāri tīklam”, kur bērni servēja bumbas pāri volejbola tīklam. Darbošanās stacijā „Izpletņbols” bija jānotur bumba izpletnī. Mazāko grupu bērni bumbiņas meta bumbu grozos, krāsainos spaiņos, vannītēs.

Milzīgs lepnums katram, kurš piedalījās Olimpiskajā dienā, bija par saņemto „īsto” olimpisko medaļu un vingrošanas hantelītēm. Katra grupiņa nopelnīja veselīgu dāvanu – medus trauku, kuru bērniem dāvināja Roņu ģimene, un Starptautiskās Olimpiskās komitejas Sertifikātu. Šajā dienā laika apstākļi mūs lutināja, jo bija silta saule – tieši piemērots laiks kustību priekam.

Atgādināšu, ka kustēties ir labi un lēti, tāpēc darīsim visu, lai mūsu bērni augtu kustīgi, veseli un dzīvespriecīgi. Mīlie vecāki, vairāk darbojieties kopā ar bērniem, jo šajā vecumposmā jūs esat viņu pirmie skolotāji!

VPĪI sporta skolotāja
Aelita Lazdiņa

Noslēdzies veselības skrējiens “Madlienas apli 2016”

Laikā no 4. maija līdz 29. septembrim katru trešdienu Madlienas stadionā varēja piedalīties pusstundas skrējienā. Šo iespēju izmantoja 43 dalībnieki. Sevišķi aktīvi bija skolas vecuma bērni. Grupā 2006. gadā dzimušie un jaunāki meitenēm pirmā vietā ar 119

apļiem ir Sandija Liepa, otrā Monika Dehteviča – 117 apļi, trešā Melisa Trūba – 39 apļi.

Zēniem šai grupā pirmais Elvis Dišereits – 191 aplis, otrais Artūrs Trūba – 92 apļi, trešais Mārcis Mežajevs – 89 apļi. Grupā 2001.–2005. gadā dzi-

mušie, aktīvāki bija zēni, pirmais Ivars Dehtevičs – 360 apļi, otrais Sandis Anančonoks – 84 apļi, trešais Edgars Mežajevs – 72 apļi.

Pieaugušo grupā ļoti aktīva un absolūti pirmā vieta Valentīnai Malnačai – 215 apļi. Sacensības notika neatkarīgi no laika apstākļiem un dalībniekus organizēja regulārām skriešanas nodarbībām. Šis skrējiens notika, pateicoties Ogres novada sporta centram, kas nodrošināja apbalvojumus un visu pārējo. Aktivitāte bija laba, un, iespējams, šis pasākums notiks arī nākamgad. Tiksimies stadionā.

Latvijas Republikas skolēnu 70. spartakiādes rudens krosā 28. septembrī Anniņmuižā 2001.–2002. zēnu grupā pirmo vietu 1500 m skrējienā izcīnīja Emīls Smilškalns, Ivars Dehtevičs šai grupā 5. vietā ar laiku 5.38 min, 4. vietā 800 m meitenēm 2005.–2006. grupā Marta Graudiņa ar laiku 3.20 min.

Madlienas vidusskolas sporta skolotājs Jevgēnijs Liepa

Fotokonkurss “Es 1. septembrī”

No 1. līdz 25. septembrim norisinājās www.slide.lv rīkotais fotokonkurss „Es 1. septembrī”, kurā ikviens tika aicināts iesūtīt savu 1. septembra foto.

Balsojot tika noskaidrots uzvarētājs, un vislielāko balsu skaitu ieguva 12. klases skolniece Undīne Pīterniece (195 balsis). Viņai tika arī galvenā balva – Zitas Krastiņas darinātā cepurīte un šallīte, lai ziemā silti. (Liels paldies, Zita, par atbalstu!) Pateicība arī Madlienas vidusskolas 10. klasei, Kristīnai Vjaterai, Keitai Lambertai un Katrīnei Elizabetei Vjaterai par dalību konkursā.

Slīde radošā komanda

Savienot mirkli pa mirklīm un salikt vienā lielā kopējā. Līdzīgi kā būvēt māju – ķieģeli pa ķieģelītim. Madliena – vieta, kas mūs vieno. Tādu, kādu Tu to redzi, neredz citi – ir skaists saullēkts vai skaista diena, skaista vieta, itin viss, kas ir tā vērts, lai dalītos ar citiem.

Te, Madlienā, vajag labākos un skaistākos mirklus. Saliksim tos kopā, lai redzētu, cik patiesībā skaistā vietā dzīvojam.

Fotokursa noteikumi – www.slide.lv

www.slide.lv

Vieta, kur satiekas mirklī...

Slīde

Mirkļi uzrakstītie

Pieņemt vai iet prom

„Zini, tev jāiemācās divas lietas – pieņemt vai iet prom. Dzīve kļūst par drāmu un problēmu kamolu, jo tu neproti pieņemt vai aiziet prom. Neproti!

Pieņemt nenozīmē padoties, krist izmisumā, palikt par upuri. Pieņemt nozīmē redzēt problēmu tādu, kāda tā ir, lai varētu saprast, kā pareizāk rīkoties – bez emocijām, dusmām, saspringuma. Tu vienmēr gribi tā, kā esi iedomājies, bet ne vienmēr sanāk, vai ne? Tu neproti zaudēt, jo pie-rasts ir uzvarēt. Tu neproti pieņemt, jo neproti nepieķerties. Svaigs skatījums nozīmē distancēties no saviem pieņēmumiem, apzīmējumiem. No saviem – būs tā un ne citādi, ir jābūt tā, ne citādi! Kamēr esi to varā, tu cīnies. Un ko gan tu centies uzvarēt? Uzvarēt to, lai ir tā, kā tu esi iedomājies? Lai ir tā, un viss?

Sieva vēlas, lai vīrs pārstāj dzert, viņa grib viņu izmācīt, bet tas dzer vēl vairāk. Viņa lamājas, bļautās, solās aiziet, draud, nīst, dusmojas... neprot pieņemt. Nevienam nevienu nevar izmainīt, ja vien pats to nevēlas. Katrs pats sevi var, neviens cits. Ja pats negrib, tad nekas nesanāks. Bet viņa cīnās izmisusi bieži visu dzīvi, tā arī neko nepanākot, vien radot lieku drāmu sev un citiem. Itin nekādas nozīmes... Pieņemt nenozīmē cīnīties, pieņemt nozīmē, ka rēķinies un esi mierā ar tiem apstākļiem, kādos esi nonācis, vai arī ej prom, ja vari... Bet, ja nevari, tad atkal atliek tos pieņemt, un viss!

Bet bieži vien ir kāds savāds spēks, kas nelaiž. Pieķeršanās! Ne vienmēr viss ir tik vienkārši. Ja nelaiž, tad nekas cits

neatliek, kā pieņemt situāciju tādu, kāda tā ir, jo – ko dod nepieņemšana? Neko. Skaidrāks skatījums ir tad, kad prāts mierīgs, un mierīgs tas var būt tad, kad pieņem, apzinās, nenoliedz to, kas notiek vai ir noticis. Emocijas ir tās, kas dzenā, rada nemieru, uzdzen trauksmi. Ar vēsu prātu viss ir daudz skaidrāk saskatāms. Ar vēsu prātu var pareizāk saprast, ko darīt vai nedarīt. Emocijas skaidrību aizmiglo. Viss pasaulē tiecas uz mieru un mierīgumu.

Visi pasaules kari sākas ar konkrētu cilvēku pārliecību. Viņi turas pie tās un neprot pieņemt vai iet prom. Nē, viņi sāk cīnīties, upurē neskaitāmu nevainīgu cilvēku dzīvības, iznīcina visu, lai beigās izcīnītu. Ko? Mieru? Bezjēdzīgi!”

Es neprotu tā pieņemt – esmu pieradis cīnīties, jo man tomēr ir taisnība. Lai arī tā ir mana taisnība, es par to cīnos vienmēr un visur. Bet vai mana taisnība ir tā īstā, patiesā, vienīgā? Ir jau arī citas taisnības un patiesības. Bet cīņas laikā viss piedzīvotais nav diez ko patīkams, jo jācīnās ir ar sakostiem zobiem. Kā tas ir – pieņemt? Vai vispār tas ir iespējams? Tad jau jāatsakās no savas pārliecības, jāatsakās no sevis... Bet vai es kādreiz savu pārliecību esmu apšaubījis? Nekad, tieši tāpēc tā arī ir pārliecība, kurai es stingri ticu un tādējādi ignorēju vai neredzu citu pārliecības. Mana neredzēšana (nepieņemšana) tad arī izraisa cīņu. Bet, ja pieņem vai aiziet prom, cīņas nav. Trauksmi nomaina miers?

Nu nezinu, nezinu...

Slīde

Lai tev tiek no tā, kas pieder man

Zini, tā klusītiņām pie sevis es klusi domās skaitu:
„Vēlos, lai arī tev mazlietiņ tiek no tā, kas pieder man.”
Parasti gan skaļi savās domās skaitu:
„Vēlos, lai man tiek tas, ko es gribu! Man un tikai man!”
Bet šodien pavērās cita puse,
Jo es nekad nebiju tā pa īstam paskatījies uz tevi.
Tev daudz kā pietrūkst.
Tev nav tik daudz ticis, cik man.
Tu biežāk biji izsalcis, tev pietrūka sirds siltuma,
Bet to nevarēja manīt...

Lai arī dažbrīd tu, zobus sakodis, turējies pretī netaisnībām, grūtībām,

Nekad nevarēja to pamanīt...
Nekad to negribējās pamanīt...
Tu biji stiprs... tu esi stiprs, lai arī tev tik daudz pietrūkst.
Zini, tā klusītiņām pie sevis es klusi domās skaitu:
„Vēlos, lai arī tev mazlietiņ tiek no tā, kas ir man.”
Un, kad es tā domāju, tad manas problēmas izgaista,
Tās paliek mazākas, niecīgākas, nenoīmīgākas...

Jo tavējās ir lielākas par manējām, bet tu smaidi...

Tu nepārtrauc smaidīt...

Kas tas ir par tādu spēku?

Es nekad nebiju skatījis tevi no citas puses.

Es redzēju tikai to, ko gribēju redzēt...

Tev jau sen pietrūkst tā, kas pieder man –

Lūdzu... paņem...!

Slīde

TRĪS DOMU GRAUDI

1. Uzskati katru dienu par pēdējo, kas tev lemta, un tev būs mīla katra stunda, uz kuru tu neesi cerējis.

/Horācijs/

2. Ar loģikas palīdzību jūs no punkta A varat nokļūt punktā B. Ar iztēles palīdzību jūs varat nokļūt jebkur.

/Alberts Einšteins/

3. Kas ir labāk – būt par raibu taureni un redzēt pasauli pelēku vai būt pelēkam akmenim un redzēt pasauli krāsās?

/Imants Ziedonis/

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166;
e:pasts: elina.ratmeistare@ogresnovads.lv

8.oktobrī no plkst. 22.00-3.00 Lielajā zālē **"Ballite Te"**

Mūzika visām paaudzēm
Darbosies kafejnīca
Ieeja līdz 23.00 2,- EUR pēc tam 3,- EUR
Piedāvā: DJ Miks un Žanis

Cienījamie **amatiermākslas kolektīvu dalībnieki**,
gaidīsim jūs Madlienas kultūras namā

14. oktobrī plkst. 20.00 **uz sezonas atklāšanas ballīti** **"Mēs atkal kopā te!"**

Līdzīgi ņemsim groziņus un labu garastāvokli!

29.oktobrī **"Svecīšu vakars"**

plkst.16.00 - Vērenes kapsētā
plkst.17.00 - Madlienas kapsētā
Vadīs Juris Reihlers

Madlienas kultūras namā darbu atsāk **MĀKSLINIECISKĀS PAŠDARBĪBAS KOLEKTĪVI** **UN CITAS INTEREŠU GRUPAS**

Laipni aicinām jaunus dalībniekus iesaistīties kultūras dzīvē!

- **Jauktais koris „Madliena”** diriģente Ilze Sprance,
kormeistare Liene Seržante

Trešdienās plkst. 19.15 – 22.00

- **Pūtēju orķestris „Madliena”** diriģents Viesturs Lazdiņš

Pirmdienās, piektdienās plkst. 19.00 – 21.00

- **Jauniešu deju kolektīvs „Daina”** vadītāji Agrita un
Ervīns Kauženi

Pirmdienās plkst 19.00 – 21.00

Piektdienās plkst. 20.00 – 22.00

- **Videjās paaudzes deju kolektīvs „Made”** vadītāja
Otrdienās plkst. 20.00 – 22.00 Vineta Tumane

- **Līnijdeju kolektīvs** vadītāja Elita Kaužena

Otrdienās plkst. 18.00 – 20.00

Ceturtdienās plkst. 18.00 – 21.00

- **Senioru jauktais vokālais ansamblis „Tik un Tā”**
vadītāja Pārsla Jēkabsons

Otrdienās, trešdienās 14.00-16.00

- **Amatierteātris** režisors Didzis Cauka

Trešdienās plkst. 18.00

- **Veselības vingrošana** trennere Baiba Basaraba (29285500)

Otrdienās plkst. 18.00 – 19.00 mazajā zālē

Pasākumi Madlienas vidusskolā

03.10. Skolotāju dienas pasākums skolā

12.10. plkst.11.00 teātra izrāde 1.-5.klašu
skolēniem „Ledus sirds”
skolas aktu zālē

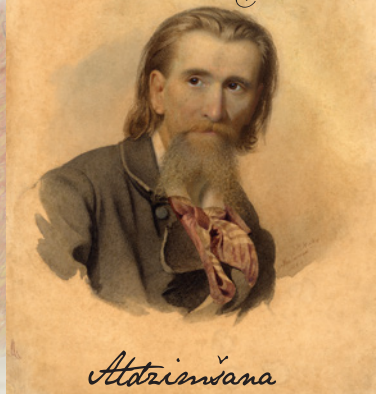
21.10. Pasākums „Gada skolotājs 2016”
Ogrē

Diskotēka 6.-12. klašu skolēniem

Rudens tirgus
(organizē 1.-4. klašu skolēni)

Zemnieku saimniecības „Ziedkrasti”
veikalam „Viss dzīvniekiem”, kas atradās
Brīvības ielā 16, Ogrē, mainīta adrese.
Tagad tas atrodas Skolas ielā 18a, Ogrē.
Tel. uzziņām 29504129, 65045743, 26596925.

Kārlis Hūns

*Es atnāku atpakaļ.
Es patiešām nekad neesmu bijis prom.
Pa visu pasauli irkaisto,
bet vienalga, atpakaļ mājās!
Tā morāka, kas izmētāta daļiņās -
nu savāktā vienuviet.*

*Mani var satikt manās gleznās.
Ēģad esmu te -
vētā, kur dzimis un apglabāts.
Varbūt cilvēka mūšs ir pārāk īss,
bet tas, kas radīts, tas dzīvo,
kamēr vien māksla ir dzīva.*

*Un māksla ir dzīva!
Ēģad arī es esmu.*

12.novembrī
Madlienā

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA "Tipogrāfija Ogrē".
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; tekstu korektore-Zinta Saulīte-e:pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

